

onen, at man gerne så, at der blev etableret en ordning, hvorved det sikres, at grønlandske oplysninger og synspunkter kommer til at indgå i det grundlag, hvorpå bestyrelsen træffer sine afgørelser for så vidt angår spørgsmål i relation til Grønland. Dette kunne eventuelt ske således, at landsdommeren i Grønland fik mulighed for at være til stede ved møder i bestyrelsen, hvori spørgsmål vedrørende det grønlandske retsvæsen behandles og med mulighed for, at landsdommeren kunne fremlægge grønlandske oplysninger og synspunkter. Dette kunne muligvis karakteriseres således, at landsdommeren var tilforordnet bestyrelsen. Andre løsninger på det hermed fremsatte ønske kan naturligvis tænkes.«

Indledningsvis bemærkes, at loven om Domstolsstyrelsen ikke indeholder hjemmel til at foretage ændringer i loven i forbindelse med, at den sættes i kraft for Grønland. En ændring af bestyrelsens sammensætning vil således kræve en ændring af lov om Domstolsstyrelsen.

Justitsministeriet er enig i, at oplysninger om de særlige forhold, som gælder for det grønlandske retsvæsen, skal indgå i grundlaget for Domstolsstyrelsens beslutninger. I dag, hvor administrationen af det grønlandske retsvæsen varetages af Domstolsafdelingen i Justitsministeriet, er ordningen den, at der foruden en løbende skriftlig og telefonisk kontakt afholdes jævnlige møder (typisk to gange om året) mellem landsdommeren i Grønland og ledelsen i Domstolsafdelingen. Det vil være helt naturligt, at der på lignende måde bliver en tæt kontakt mellem landsdommeren i Grønland og Domstolsstyrelsen, herunder med direktøren og bestyrelsen.

Det er på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at en formaliseret tilknytning til Domstolsstyrelsens bestyrelse er unødvendig. Hertil kommer, at en sådan formalisering vil kunne medføre en række vanskeligheder i forhold til at fastlægge de nærmere virkninger af landsdommerens status som tilforordnet, og i forhold til at afgrænse, hvornår landsdommeren skal deltage i bestyrelsens møder m.v. Dette kan medføre uklarhed om ansvarsforholdene i bestyrelsen, ligesom det kan give anledning til tvivl om, i hvilket omfang bestyrelsen kan træffe beslutninger med virkning for Grønland, hvis landsdommeren ikke har deltaget i bestyrelsesmødet.

Justitsministeriet stiller derfor ikke forslag om, at landsdommeren skal være tilforordnet Domstolsstyrelsens bestyrelse.

4.3. Midlertidig beskikkelse af dommere

Ved det danske lovforslag er der foretaget en revision af de danske regler om midlertidig beskikkelse (konstitution) af dommere, jf. herved §§ 44-46 i den danske retsplejelov.

Dette har givet Justitsministeriet anledning til at overveje spørgsmålet om midlertidig beskikkelse som landsdommer i Grønland.

Den gældende grønlandske retsplejelov indeholder alene en regel om midlertidig beskikkelse af kredsdommere. Spørgsmålet om midlertidig beskikkelse som landsdommer er derimod ikke reguleret.

I praksis har behovet for midlertidig beskikkelse som landsdommer været mindre end i Danmark på grund af bestemmelsen i den grønlandske retsplejlovs kapitel 1, § 3, om, at fuldmægtigene ved landsretten - uden særlig bemyndigelse - kan udøve landsdommerens beføjelser. I enkelte tilfælde, hvor landsdommeren har været inhabil, har det dog været nødvendigt at besikke en sættdommer. Beskikkelsen er i disse tilfælde foretaget af Østre Landsrets præsident.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør der indføres en udtrykkelig bestemmelse i retsplejeloven om beskikkelse af sættdommer, når landsdommeren er inhabil, svarende til bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 46. Beskikkelse foreslås som hidtil at skulle foretages af Østre Landsrets præsident.

I forbindelse med ledighed i landsdommerstillingen eller ved den fast ansatte landsdommers forfald kan der tilsvarende være behov for, at en dommer fra Danmark - eller efter omstændighederne en retsassessor eller en dommerfuldmægtig med en vis anciennitet - midlertidigt kan beskikkes som landsdommer. Der foreslås derfor også indført en bestemmelse om midlertidig beskikkelse i disse situationer. Kompetencen til at foretage en sådan beskikkelse foreslås - ligesom i Danmark - henlagt til Domstolsstyrelsen. De nærmere regler om beskikkelsen - herunder dens varighed og ophør - foreslås fastsat i overensstemmelse med bestemmelsen i den danske retsplejelovs § 44 a.

I overensstemmelse med den danske retsplejelovs § 45 om en rejsedommerordning (omtalt ovenfor under pkt. 3.2.) foreslås der desuden indført en bestemmelse, hvorefter der midlertidigt kan beskikkes en yderligere landsdommer ved Grønlands Landsret. Kompetencen til at meddele beskikkelse foreslås henlagt til Østre Landsrets præsident. I lighed med den danske rejsedommerordning tager bestemmelsen særlig sigte på tilfælde, hvor der er behov for at yde landsdommeren bistand til at afvikle sager, der venter på at blive behandlet, hvis landsretten - f.eks. på grund af en eller flere meget omfattende sager - får vanskeligt ved